

Η ΕΙΣ ΙΕΡΕΑ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ Π. ΘΑΔΔΑΙΟΥ.

Τήν νύκτα τοῦ Σαββάτου πρὸς Κυριακὴν, 22^α πρὸς 23^η Ἰουνίου /5^η πρὸς 6^η Ἰουλίου 2014, ἔλαβε χώραν ἡ εἰς ἱερέα χειροτονία τοῦ Ἱεροδιακόνου π. θαδδαίου.

Τὸν ἱεροδιάκονον π. θαδδαῖον, διακονοῦντα ἐπὶ ἕξ ἔτη εἰς τὸν Φρικτὸν Γολγοθᾶν, ἐχειροτόνησεν εἰς ἱερέα εἰς τὴν νυκτερινὴν θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ Παναγίῳ καὶ Ζωοδόχῳ Τάφῳ ὁ Γέρων Σκευοφύλαξ, Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεραπόλεως κ. Ἰσίδωρος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τῶν παρεπιδημούντων Ἀρχιερέων, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἱεραπύτνης καὶ Σητείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης κ. Εὐγενίου.

Τὸν χειροτονοούμενον ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν οἱ γονεῖς καὶ ἡ ἀδελφή αὐτοῦ καὶ ὁ Ἀγιοταφίτης Ἀρχιμανδρίτης ἀδελφός αὐτοῦ φοιτητῆς θεολογίας ἐν Ἀθήναις π. Ματθαῖος, ὁ Πνευματικὸς Πατήρ αὐτοῦ Ἀρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος, ἡγούμενος ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου, ὁ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος Ἱερώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίος καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος καὶ πολλοὶ προσκυνηταί.

Εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ π. θαδδαίου, ὁ χειροτονοούμενος αὐτόν Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεραπόλεως κ. Ἰσίδωρος ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι λόγον αὐτοῦ ἑλληνιστί:

Εὐλαβέστατε Ἱεροδιάκονε θαδδαῖε,

Τό Ἱερό ἡμῶν Κοινό, ἡ ἁγία Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, πού μᾶς δέχθηκε, μᾶς γαλούχησε καὶ μᾶς ὀδηγεῖ πρὸς τὴ σωτηρία, δέχθηκε καὶ ἐσένα ἕξ ἀπαλῶν ὀνύχων, ἀπὸ τὴν παιδικὴ σου ἡλικία, ὅταν κατέφθασες μαζί μέ τόν ἀδελφό σου ὡς μαθητῆς στήν Πατριαρχικὴ Σχολή. Ἐδῶ μεγάλωσες, ἀνδρώθηκες, γνώρισες τὴν πνευματικὴ ζωὴ καὶ παιδεύθηκες μέ τὴν βοήθεια καὶ συμπράξαση τοῦ πνευματικοῦ σου πατρός, σεβασμίου Γέροντος Χρυσοστόμου, στόν ὁποῖο στηρίχθηκες ὅλα σου τά χρόνια καὶ ἀκολούθησες τίς πνευματικές του νουθεσίες.

Μέ τὴν ἀποφοίτησή σου καὶ ἐνῶ ἦταν ἔτοιμη μπροστά σου ἡ κοσμικῶς νοουμένη ἀποκατάσταση στή Γερμανία μέ ὅλους τούς συγγενεῖς καὶ τούς φίλους νά σέ ἀναμένουν, ἐσύ ἀκολούθησες τὴν προτροπὴ τοῦ Κυρίου πού λέει: «Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Ὁ εὐρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ εὕρησει αὐτήν.» [1] Ἔτσι ἀποφάσιες νά ἀκολουθήσεις «ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τά ἐπουράνια» [2] καὶ νά ἐγκαταλείψεις κάθε κοσμικὴ ἀπόλαυση, γιὰ νά ὑπηρετήσεις τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων, πού ἁγιάσθηκε ἀπὸ τόν σταυρωθέντα καὶ ἀναστάντα Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό.

Ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος καί ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος παρακολουθώντας τήν πορεία σου «καί ὅτι ἀπό βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ»^[3], σέ τίμησαν καί σέ διόρισαν νά ὑπηρετεῖς στό κέντρο τῆς Πίστεώς μας, στόν Πανίερο Ναό τῆς Ἀναστάσεως, ὅπου ἀδιαλείπτως οἱ ἄγγελοι συμπάλλουν μετά τῶν πιστῶν τό: «Χριστός Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας.»

Καί ἰδού, μετά ἀπό ἱκανή δοκιμασία, ἐκρίθης ἄξιος νά ἐνταχθεῖς στίς τάξεις τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, νά λάβεις τόν πρῶτο βαθμό τῆς Ἱερωσύνης καί νά διακονεῖς ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τό ἱερό θυσιαστήριο.

Ἦδη συμπλήρωσες ἕξι χρόνια στό καθῆκον τοῦ Ἱεροδιακόνου καί ταυτοχρόνως ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων σοῦ ἐνεπιστεύθη ἕνα ἀπό τά πλέον εὐαίσθητα καί σημαντικά Ἱερά Προσκυνήματα, τή φύλαξη καί διακονία τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ. Ἐπιτέλεσες τά καθήκοντά σου μέ προθυμία, πραότητα, ζῆλο καί αὐταπάρνηση. Ἀλλά μήν καυχᾶσαι, ὅτι κατόρθωσες κάτι μέ τίς δικές σου μόνο ἀνθρώπινες δυνάμεις. Γιατί, ὅπως ὁμολογεῖ καί ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος: «Πεποιθήσιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν. Οὐχ ὅτι ἱκανοῖέσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαί τι ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτεννεί, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.» [4]

Καί πάλι, ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης κ.κ. Θεόφιλος δέν σέ λησμόνησε, ἀλλά μαζί μέ τήν Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδο σέ προβιβάζουν στό δεύτερο βαθμό τῆς Ἱερωσύνης, σέ καθιστοῦν ἀνώτερο ἀπό τοὺς Ἀγγέλους, μέ πνευματική ἐξουσία «τοῦ δεσμεῖν καί λύειν»^[5].

Ἡ πορεία σου ἀπό ἐδῶ καί στό ἐξῆς θά εἶναι πιό δύσκολη, πολλές φορές ἐπώδυνη καί μαρτυρική. Ὅπως ἀκριβῶς μᾶς προειδοποιεῖ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος λέγοντας ὅτι: «στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένα ἡ ὁδοὶ ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν.»^[6] Καὶ ἄλλοῦ πάλι λέγει: «Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν»^[7]. Ἔτσι καί ἐσύ θά δοκιμάσεις πικρίες, διωγμό, στενοχωρία καί ἐμπαιγμό. Γιατί «πάντες οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται.» [8]

Ὅμως νά ἔχεις θάρρος καὶ κάθε φορά, πού θά αἰσθάνεσαι πνευματική ἢ σωματική ἀδυναμία, νά στρέφεις τὸ βλέμμα σου στὸν Ἑσταυρωμένο ἐπὶ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ, γιὰ νά ἀκούσεις τὰ παρηγορητικὰ του λόγια: «Δεῦτε πρὸς με πάντες οἰκοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν.» [9]

Σέ αὐτό τό σημεῖο θέλω νά σοῦ ἐπιστήσω τὴν προσοχή, νά διαφυλάξεις ἀμόλυντη τὴν ἱερωσύνη σου καί νά ἀποφύγεις ὅπως ὁ πάγκαλος Ἰωσήφ τὴν ἁμαρτία, γιατί «οἱ τὴν ἁμαρτίαν πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν.» [10]

Ἡ μελέτη σου πρέπει ἀπό δῶ καί στό ἐξῆς νά εἶναι καθημερινή. Μελετώντας τοὺς βίους τῶν Ἀγίων, θά παίρνεις παράδειγμα ἀπὸ τὴ δική τους πνευματική

πορεία. Από τούς λόγους τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας θά μαθαίνεις τήν ὀρθόδοξη διδασκαλία, ὅπως πέρασε ἀλώβητη μέσα ἀπό τούς κινδύνους τῶν διαφορῶν αἱρέσεων. Τέλος ἀπό τή μελέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς καί τήν προσευχή θά προστατεύεσαι ἀπό τούς σωματικούς καί πνευματικούς πειρασμούς. Μέ αὐτό τόν τρόπο, τό Ἅγιο Πνεῦμα, πού σέ λίγο θά σέ καταστήσει λειτουργό τῶν θείων μυστηρίων, θά καρποφορήσει μέσα σου, «ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια.»[11]

Προπαντῶς νά ἀποφύγεις μέ κάθε τρόπο τή δαιμονική ὑπερηφάνεια καί ἔπαρση.. Νά θυμᾶσαι πάντοτε, ὅτι «ὁ θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.»^[12] Αὐτό σημαίνει ὅτι πάντοτε θά εἶσαι εὐγενής, προσηνής καί ὑπομονετικός πρὸς τούς ἀνθρώπους, πρόθυμος στά καθήκοντά σου καί ἀνεξίκακος πρὸς ὅσους σέ πειράζουν ποικιλοτρόπως, παίρνοντας παράδειγμα ἀπὸ τόν Κύριο, ὁ ὁποῖος «λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδορεῖ, πάσχων οὐκ ἠπεῖλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως.»[13]

Μέ αὐτές τίς ταπεινές καί ἀδελφικές συμβουλές καί μέ τίς εὐχές καί εὐλογίες τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου κ.κ. Θεοφίλου καί τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου σέ προσκαλῶ νά εἰσέλθεις εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου, γιά νά λάβεις τήν χάριν τοῦ Παναγίου καί Τελεταρχικοῦ Πνεύματος.

[1] Ματθ. ι´, 37-39

[2] Δοξαστικό Αἰνῶν Ε´ Κυρ. Νηστειῶν

[3] Β´ Τιμ. γ´, 15

[4] Β´ Κορ. γ´, 4-6

[5] Ἰωάν. κ´, 23

[6] Ματθ. ζ´, 14

[7] Ἰωάν. ιε´, 20

[8] Β´ Τιμ. γ´, 12

[9] Ματθ. ια´, 28-30

[10] Γαλ. ε´, 21

[11] Γαλ. ε´, 22-23

[12] Καθ. Ἰακ. δ´, 6

[13] Α´ Πέτρου, β´, 23

Μετά τήν θείαν λειτουργίαν ὁ χειροτονηθεὶς προσέφερεν ἀναψυχὴν εἰς τούς τιμήσαντας αὐτόν εἰς τό γραφεῖον τοῦ Γέροντος Σκευοφύλακος Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου, ὅστις καί ἠυχήθη αὐτῷ ἐξ ὀνόματος τοῦ

Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος καί τῶν Ναϊτῶν Πατέρων εὐδόκιμον, ἀφωσιωμένην, εὐάρεστον τῷ Θεῷ καί εὐλογημένην τήν νέαν ἱερατικήν αὐτοῦ διακονίαν.

Ἡ ἱερά ἀκολουθία αὕτη μετεδόθη ἀπευθείας ἐκ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

[httpv://youtu.be/BUc7Uz8WJMc](http://youtu.be/BUc7Uz8WJMc)

httpv://youtu.be/0jrM_Ki8Mgw

